



ἀπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ νὰ μὴ ἐκτελῇ καὶ ἄλλα τινὰ τυπικὰ σημεῖα δεικνύοντα ὅτι εἶνε χριστιανός. Διὰ τὴν φιλίαν μου, μένετε οὕτω;

Δὲν θέλεις νὰ πιστεύῃς τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶσαι ἐλεύθερος; Διὰ τὴν ἐκφράσεις ἐν πεποιθήσει τὰς ἀρχάς σου νὰ εἴπῃς, ἐγὼ δὲν παραδέχομαι τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν. Δὲν εἶσθε ἐλεύθεροι; Διὰ τὴν διατάξεις ἐάν αὐταὶ εἶνε αἱ πεποιθήσεις σου;

Ἔσο ὅμως εἰλικρινὴς πρὸς ἑαυτὸν μὴ θέλῃς νὰ ἐξαπατᾷς ἑαυτὸν νομίζων ὅτι εἶνε ποτὲ δυνατόν νὰ εἴσθῃ καὶ πιστὸς καὶ ἀπιστος. Νὰ νομίζῃς ὅτι εἶνε ποτὲ δυνατόν νὰ ὁμολογῇς θεωρητικῶς καὶ νὰ μὴν παραδέχεσαι πρακτικῶς.

Τὴν σήμερον δὲν εἶνε ὑπερβολὴ ἐάν εἴπωμεν, ὅτι οἱ πλείστοι δὲν πιστεύουν αἰώνιον ζωὴν εἶνε ὅμως εἰς θέσιν νὰ λέγῃσι ὅτι εἶνε χριστιανοί, καὶ ὅτι εἶνε μέλη ἐκκλησίας Χριστοῦ.

Λάβε νέον, νέαν, καὶ ὁμιλήσον περὶ τοῦ Οὐρανοῦ, περὶ τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς, καὶ θὰ λάβῃς ἀπάντησιν γλευαστικήν. Ἀ! καὶ μὲν καὶ σὺ καλόγηρος εἶσαι νὰ σκέπτεσαι αὐτά; Πιστεύεις αὐτὰ τὰ φλυαριώματα τῶν γραϊδίων; αὐτὰ εἶνε ὅλα ψεύματα, ὅλα παραμυθία, αὐτὰ εἶνε διὰ τὸν λαὸν τὸν χυδαῖον τὸν δεισιδαίμονα. Πολλοὶ ὀλίγοι θὰ σοῦ δώσουν προσηλὴν διὰ νὰ ὁμιλήσῃς περὶ τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ἐν τούτοις εἶνε αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οὔτινες λέγονται χριστιανοὶ οὔτινες ἴσως μετ' ὀλίγον εἰς τὸν θάνατον προσφιλοῦς τῶν προσώπων θὰ κάμουν μνημόσυνα καὶ διαφόρους τελετὰς διὰ τὸν ἀποθανόντα διὰ τὴν ψυχὴν του.

Πιστεύω ὅτι οὐδεμία οἰκογένεια, ὅσον γλευαστὴ καὶ ἂν εἶνε τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, δὲν θὰ παραβλέπῃ τὰ καθήκοντα ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ὁποῖα τὴν παρουσιάζουν ὡς χριστιανικήν. Ἡ παροῦσα μελέτη δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἀποδείξῃ καὶ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἵνα πιστεύωσιν τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἐπισημαίνει τὴν προσοχὴν εἰς ἐκείνους, οὔτινες λέγουσιν ὅτι πιστεύουν καὶ δὲν τὸ πιστεύουν. Ἀναγνώστα ἔσο εἰλικρινὴς πρὸς ἑαυτὸν ὅπως δι' ὅλα σου τὰ πράγματα φροντίζεις μετὰ πάσης ἀκριβείας οὕτω σκέψῃ τισοβαρῶς καὶ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὅτι τυγχάνει τὸ μέγιστον ὄλων, καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτάται ἡ αἰώνιος σου κατάστασις. Σκέψου καὶ ἀποφάσισον ἢ νὰ πιστεύῃς εἰς Θεὸν ζῶντα, καὶ (τότε πρόσθε τὴν ὁμολογήσας) ἢ ἀπόρριψον μακρὰν τὴν ἰδέαν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καὶ ζήσον ὡς ἀπιστος μὴ θέλων νὰ ἐνδυθῇς τὸ χριστιανικὸν ἔνδυμα, διότι ἐνδυμῶν, ὅτι, ἐάν τοὺς ἀνθρώπους γελᾷς τὸν Θεὸν οὐδέποτε.

Τὴν εὐχάριστον πράγμα θὰ ἦτο, ἐάν οἱ ἀνθρώποι ἦσαν οὕτω εἰλικρινεῖς πρὸς τὸν εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἔπειτα εἰς τοὺς ἄλλους.

Φαντασθῆτε τότε ἡ κοινωνία θὰ ἦτο διηρημένη εἰς δύο, εἰς πιστεύοντας καὶ εἰς ἀπίστους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον φαντάζε-

σθε ὅτι θὰ ἦτο λυπηρὸν νὰ ὑπάρχῃ τόση μεγάλη μερὶς ἀπίστων μὴ παραδεχομένων τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ὅμως θὰ ἦτο τοῦτο τὸ ἄριστον ὄλων.

Διότι τί ὠφελεῖ ἐάν ὅλη ἡ κοινωνία ἔχῃ ὄνομα χριστιανικὸν καὶ ἔσθῃ νὰ εἶνε πράγματι ἀπίστος;

Φαντασθῆτε τί λύπην θὰ κατελάμβανεν μερικὸς ἀνθρώπος, πρᾶγματι χριστιανός, ἐάν ὑπῆρχον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ ἀνθρώποι περὶ τὰς 10 χιλιάδας οὔτινες νὰ ὁμολογῶσι φανερά ὅτι δὲν πιστεύουν εἰς ὑπαρξίν Θεοῦ. Φαντασθῆτε τί θόρυβος θὰ ἐγένετο διότι ὑπάρχουν 10 χιλιάδες ἀπίστοι.

Καὶ ὅμως οὐδεμίαν αἰσθησὶν προσενεῖ ἡ θλίβερά καὶ ἀπελπιστικὴ κατάστασις τῆς κοινωνίας μας!! Μένομεν εὐχαριστημένοι μετ' ὀλίγον χριστιανικὸν ὄνομα μετ' ὀλίγον εἰμὲθα περιβεβλημένοι, ἀλλ' ἴσα ἴσα αὐτὸ θὰ εἶνε ὁ μεγαλύτερος κατήγορος ἡμῶν.

Ἔσο, ἀναγνώστα, εἰλικρινὴς πρὸς ἑαυτὸν καὶ καθήσον καὶ σκέψῃ περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος, ποῖον θὰ ἀκολουθήσῃς τὸν Θεὸν ἢ τὴν ἀπιστίαν καὶ ἔλκεσον ἐν ἐκ τῶν δύο.

Καὶ ἀφοῦ ἐκλέξῃς, ἀκολουθήσον τὴν ἀρχὴν σου μετ' ὀλίγον καὶ ζήλον καὶ ἐν εἰλικρινείᾳ.

Πρὶν ὅμως ἐκλέξῃς τὴν ἀπιστίαν, ῥίψον ἐν βλέμματι εἰς τὸν περιστοιχίζοντά σε κόσμον, τὴν θύλασαν, τὸν ἥλιον, καὶ ἐν γένει ὅλην τὴν κτίσιν καὶ ἐρώτησον τίς ὁ δημιουργὸς τούτων, διότι οὐδὲν ὑπάρχει ἐν τῇ κόσμῳ ἄνευ κατασκευαστοῦ καὶ τότε δὸς τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν καρδίαν σου.

Πρὶν δὲ ἀκολουθήσῃς τὸν Θεὸν λάβε εἰς χεῖρας τὸν Λόγον Αὐτοῦ τὴν παλαιὰν καὶ Νέαν διαθήκην, ἵνα ἴδῃς καὶ γνωρίσῃς ἐκεῖ τὸν δημιουργόν σου, τὸν Λόγον τῆς ὑπάρξεώς σου, τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ ἣτις ἔφερε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν εἰς τὸν Στανρόν, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ σχέδια τοῦ Θεοῦ τὰ ἀφορῶντα τὸν ἀνθρώπον καὶ τότε ἀποφάσισον νὰ ζήσῃς ὡς ἀληθινὴς χριστιανὸς ἔχων ὑψωμένην μετὰ θάρρους τὴν σημαίναν τὸν Χριστὸν καὶ τοῦ καθήκοντος, μὴ δειλιῶν πρὸ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, διότι τότε θὰ γνωρίζῃς εἰς ποῖον πιστεύεις.

Μὴν ἀργεῖς δὲ νὰ κάμῃς τὴν ἐργολογίαν σου καθ' ὅτι δὲν γνωρίζομεν ἐάν ἡ αὐριον εἶνε εἰς χεῖράς μας.

Καὶ ὁ Θεὸς λέγει σήμερον νῆαν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς μου μὴ σκηλῶνῃς τὰς καρδίας σας, ὡς ἐν τῇ παραπλησιασμένῳ. Ὅχι αὐριον διότι ἴσως εἰς σὲ ἀπὸ αὐριον ἀρχίζει ἡ αἰωνιότης.

Ὅστις ἐγγράφῃ 5 συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλῃ τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Εὐτυχίας», λαμβάνει ἐπὶ ἐν ἔτος δωρεάν τὴν «Εὐτυχήαν».

Ὅστις κάμῃ 10 συνδρομητὰς θὰ λαμβάνει ἐπὶ ἐν ἔτος δωρεάν τὴν «Εὐτυχήαν» καὶ δωρεάν ἀξίας 5 δραχμῶν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

## Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

(Κατ' ἐπιτομήν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ὅτε πρό τινας καιροὺς διέτρεβον ἐν Λονδίῳ, ἀπεφάσισα ἐσπέραν τινὰ νὰ μεταβῶ μετὰ δύο Ἀγγλῶν φίλων μου εἰς τὸ κήρυγμα διασήμερον τινὸς ἱεροκήρυκος, τοῦ ὁποίου αἱ διδασκαλίαι, ἂν καὶ ὑπερβολικὰ αὐστηραί, ἐν τούτοις ἐξετιμῶντο πολὺ ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ἐβρομεν τὴν Συνάθροισιν πλήρη ἀκροατῶν, ὁ δὲ ἱεροκήρυξ εἶχε λάβῃ ὡς θέμα τῆς ὁμιλίας του τὸ ὅσον ἐδάφιον τοῦ κα'. Κεφαλαίου τῆς Ἀποκαλύψεως. «Πάντες οἱ ψεύσται θέλουσιν ἔχει τὴν μερίδα αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ μετὰ πυρὸς καὶ θείου». Ὁμίλει ἐναντίον τοῦ ψεύδους καὶ τῶν ψευστῶν, καὶ ὡς ἄλλος Ἰωάννης Κνὸξ δὲν ἐφείδετο εἰς τὸν λόγον του οὔτε πλουσίαν οὔτε πτωχῶν. Ἐλεγεν εἰς τοὺς ἀκροατὰς του ὅτι ὅλοι ἦσαν ψεύσται πρὸς ἑαυτούς, πρὸς τοὺς φίλους των, καὶ πρὸς πάντας ἐν γένει· ὅτι ἐψεύδοντο ἐν τοῖς διωματίαις των, ἐν τοῖς οἴκοις των γνωρίμων των, καὶ ἀκόμη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ναφῇ τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἐμπόριόν των καὶ αἱ ὑποθέσεις των ἐστρεφίζοντο ἐπὶ τοῦ ψεύδους, καὶ αὐτοὶ ἐκαυχῶντο διὰ τούτου· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ βρέφη πρὶν δυνηθῶσι νὰ ὁμιλήσῃσι μετεχειρίζοντο τὸ ψεῦδος εἰς τὰ πρῶτα ψελίσματα των.

Μετὰ ταῦτα παρεκάλει δι' εὐγλωττοῦ ἐπιλόγου καὶ μετὰ δακρύων τοὺς ἀκροατὰς του νὰ βελτιώσωσι τὰς ἐξέσεις των καὶ νὰ ἀποφασίσωσι νὰ λέγωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν.

Ὅψ' ἐβαρύνοντο! εἶπεν ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο Ἀγγλοφίλων μου ὅτι ἐξήλθομεν τῆς Συνάθροισως.

Ἄλλως τε δὲ δὲν εἶχον καὶ ἀνάγκην τῆς διδασκαλίας του διὰ νὰ μὴ ψεύδωμαι. Οὐδέποτε ἐψεύσθην εἰς τὴν ζωὴν μου· τοῦλάχιστον δὲν ἐθυμύμην· νὰ ἐπραξα τοῦτο: Τὸ ψεῦδος εἶνε ὅτι ποταπώτερον καὶ ὅτι ἀγενέστερον.

Τὸ ψεῦδος εἶνε ὅπως τὸ χαρακτηρίζεις, ὑπέλαθεν ὁ ἕτερος τῶν φίλων μου, ὀνόματι Κάρολος Δαίβν· εἶμαι σύμφωνος. Πλὴν εἶναι ἀναγκαῖον κακόν· διότι ἂν ἐδοκίμαζες νὰ μετεχειρισθῇς τὴν ἀλήθειαν, ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν μὲν ἡμέραν, ἄνευ περιφράσεων, θὰ εὕρισκες εἰς μίαν τρομερὰν Βαβυλωνίαν, διότι ὁ κόσμος ὅλος εἶναι ἀναμειγμένους μετὰ τοῦ ψεύδους καὶ προσηλωμένους εἰς αὐτό. Εἰς πάσας τὰς σχέσεις του δὲν θὰ εὕρῃς τίποτε ἄλλο παρὰ ψεῦδος.

Φιλτάτῃ μοι Δαίβν, σὲ οἰκτεῖρω, καὶ οὐδέποτε θὰ παραδεχθῶ ὅτι ὁ κόσμος εἶναι τόσο κακός, ἀπήντησεν ὁ πρῶτος λαλήσας ὀνόματι Γεώργιος Χάρρισον.

Πολὺ καλὰ, ἀγαπήντῃ μοι, εἶπεν ὁ Κάρολος Δαίβν· ἂν δὲν πιστεύῃς ἡμπορεῖς νὰ κάμῃς τὴν δοκιμὴν μόνος σου. Δοκίμασον νὰ μὴν εἴπῃς παρὰ μόνον τὴν ἀλήθειαν, ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν μόνον ἡμέ-

ραν, καὶ θὰ ἴδῃς τί θὰ σοῦ συμβῇ.

— Καὶ τί θὰ μοῦ συμβῇ;

— Δύναμαι νὰ σοῦ τὸ προεῖπω, χωρὶς νὰ εἶμαι προφήτης. Λοιπὸν, ἐάν σὺ, ὁ Γεώργιος Χάρρισον, καὶ ὑπάλληλος ἐν τῇ καταστάσει τῶν κ. κ. Βλάγκ, Νουάρ καὶ Σας, τολήσῃς νὰ εἴπῃς γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, θὰ ἀποδιωχθῇς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων σου, θὰ ἀποκληρωθῇς ὑπὸ τοῦ θεοῦ σου καὶ ἐάν θελήσῃς νὰ ἐπιμείνῃς εἰς τὴν δοκιμὴν θὰ θεωρηθῇς ὡς ἐπικίνδυνος παράφρων.

— Πολὺ ἀμφιβάλλω, ἀπήντησεν ὁ Γεώργιος Χάρρισον, καὶ οὐδὲ δύναμαι νὰ πιστεύσω ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ μου καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην διὰ τῆς ὁποίας με τιμῶσιν οἱ προϊστάμενοί μου χρεωστώ εἰς μόνον τὴν δολιότητα, καὶ ὅτι πάντα ταῦτα θὰ τὰ ἔχῃς ἐάν ἐδοκίμαζα νὰ εἶμαι εἰλικρινής!

— Ἄν θέλῃς στοιχηματίζομεν, εἶπεν ὁ Κάρολος Δαίβν.

— Δέχομαι! ἀνεφώνησεν ὁ Χάρρισον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐξῆς παρατήρησιν ὅτι δὲν θὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος βέβαια νὰ λέγω εἰς ἕκαστον τὰ ἐλαττώματά του χωρὶς νὰ προσκληθῶ, καὶ ὅτι οὐδὲ σὺ θὰ εἰδοποιήσῃς τοὺς γνωρίμους μου ὅπως μοὶ ἀποτείνωσιν ἐρωτήσεις εἰς τὰς ὁποίας νὰ εἶμαι ὑπόχρεως νὰ δώσω ἀπαντήσεις δυσαρέστον.

— Ὅχι· σοῦ δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ἀπεκρίθη ὁ Κάρολος.

— Λοιπὸν πότε θὰ ἀρχίσωμεν;

— Ἀμέσως ἀπὸ τῆς αὐριον.

— Ἐχει καλὸς· ἐπιθυμῶ νὰ σοῦ δώσω ἐν καλὸν μάθημα.

(Ἀκολουθεῖ)

G. M.

## ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΗΛΗ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΠΜΟΡΟΣ

(Διήγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

I

Πρῶταν τινὰ, πρὶν ἀκόμη ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του, καὶ ἐνφ' περὶεπάτει συλλογισμένος εἶδε νὰ λάμπῃ πρᾶγμα τι εἰς τὰ σαρίδια τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐρριμένα ἐμπρὸς εἰς μεγάλην θύραν! Ἐκυψε καὶ παρατήρησε. Πόσον χαρὰν ἡσθάνθη ὅτε εἶδεν ὅτι τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα ἦτο ἐν τῇ τῶν λαμπρῶν Δέν ἐπίστευε τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἔστρεψε καὶ ἐπαγέστρεψε τὸ εὐρημά του γελῶν καὶ κλαίων ἀπὸ χαρὰν. Ἀλλ' αἰφνιδίως τοῦ ἦλθε μία ἰδέα· τὸ τῶν λαμπρῶν αὐτὸ ἦτο ἰδικόν του; Δὲν τὸ ἔρριψε κανεὶς πτωχὸς κατὰ λάθος μαζὺ μετὰ τὰ σαρίδια; Διότι πέντε φράγκα

ἦτο τόσῳ μεγάλον ποσὸν διὰ τὸν Ἰάκωβον ὥστε ἐνόμιζεν ὅτι ἂν τὸ ἐλάμβανε κρυφὰ ἤθελε κάμει ἀμαρτίαν.

Ἐσκέφθη ἀρκετὴν ὥραν ὅτι διὰ τοῦ ταλλήρου ἡ δύνατο νὰ ἀγοράσῃ βελώνας καὶ ταινίας, ἀλλ' ἐσκέφθη ὅτι ἦτο κακὸν νὰ κρατήσῃ πρᾶγμα ξένον καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὸ ἀποδώσῃ.

Ἐκτύπησεν ἀμέσως εἰς τὴν θύραν καὶ εἰσελθὼν εἶπεν εἰς τὴν θυρῶν.

— Μήπως ἐρρίψατε τὰ σαρίδια τὰ ὁποῖα εἶναι ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν σας, κυρά;

— Ὅχι, παιδί μου.

— Ἀλλὰ δὲν ἤξεύρετε ἂν τὰ ἔρριψε

χθὲς ἄλλος τις;

— Ἡ μάγειρος τοῦ ἐπάνω πατώματος, ἡ δεσποινὴς Τερέζα, ἐκαθάρισε χθὲς τὸ ἐσπέρας τὸ μαγειρεῖόν της καὶ ἔρριψε τὰς ἀκαθαρσίας εἰς τὸν δρόμον, εἶπεν μικρὰ κόρη καθήμενὴ καὶ τρώγουσα εἰς μίαν γωνίαν τοῦ δωματίου τεμάχιον ἄρτου ἀλειμμένον μετὰ βούτυρον.

Ὁ Ἰάκωβος ἀνέβη ἀμέσως εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα, καὶ εὗρον τὴν δεσποινίδα Τερέζαν τὴν παρεκάλεσε νὰ μετρήσῃ τὰ χρήματά της καὶ νὰ ἴδῃ ἂν τυχὸν ἔρριψε κατὰ λάθος ἐν τῇ τῶν λαμπρῶν εἰς τὸν δρόμον.

Ἡ τιμὴ νῆα τῇ ἀπήντησε γελῶσα:

— Ὅχι, μικρὴ μου, ὅχι· δὲν ἔχω τόσα πολλά τῶν λαμπρῶν διὰ νὰ τὰ ρίπτω εἰς τὸν δρόμον.

— Σὰς ἐρωτῶ διότι εὗρον ἐν τῇ τῶν λαμπρῶν εἰς τὰ σαρίδια, ἀπήντησεν ὁ Ἰάκωβος.

— Λοιπὸν κράτησέ το, παιδί μου, εἶπεν ἡ καλὴ κόρη, διότι εἶναι ἰδικόν σου.

— Βλέπετε ὅτι ἔκαμα ὅ,τι ἡδυνάμην διὰ νὰ τὸ ἀποδώσω εἰς τὸν κύριόν του, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔλαμπον ἀπὸ χαρὰν.

— Διὰ τοῦτο τὸ τῶν λαμπρῶν αὐτὸ θὰ σοῦ φέρῃ εὐτυχίαν, εἶπεν ἡ καλὴ νῆα. Πολλὰ δὲν χρειάζεται περισσότερον διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τις περιουσίαν. Λάβε καὶ αὐτὸ τὸ μῆλον, μικρὴ μου, καὶ σοῦ εὐχόμαι καλὴν ἐπιτυχίαν.

Ὁ Ἰάκωβος τὴν εὐχαρίστησε καὶ ἀνεχώρησε πλήρως χαρὰς.

II

Ὁ Ἰάκωβος ἄμα ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν ἤρριψε νὰ συλλογίσεται ἀμέσως τὸν μικρὸν ἔμπορον τῶν ταινιῶν καὶ ἐλυπεῖτο ὅτι δὲν εἶχεν ἐρωτήσει ἀπὸ ποῖον ἐργοστάσιον τὰς ἡγόρας. Ἦρριψε λοιπὸν νὰ παρατηρήσῃ ὅλα τὰ καταστήματα διὰ νὰ εὕρῃ ἐργοστάσιον, καὶ ἀνεγίνωσκε τὰς ἐπιγραφάς. Διέτρεξε πολλὰς ὁδοὺς ἐκ τῶν ὁποίων δὲν εἶχε διέλθει ἄλλοτε ὅτε εἰς τὴν ὁδὸν Ἀγίου Γερμανοῦ ἐστάθη ἐνώπιον καταστήματος ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ὁποίου ἀνέγνωσεν:

Ἀποθήκη τοῦ χαρτοποιοῦ Γραφίου καὶ Συνογραφίου.

— Ἀ! ἰδοὺ ἐν ἐργοστάσιον, ἐσυλλογίσθη, ἀλλ' εἶναι ἐργοστάσιον χαρτοῦ. . . αἶ, καὶ τί με μέλει; ἴσως ἡμπορῶ νὰ κερδίω πωλὼν χαρτὴν ὅσα ἂν ἐπώλουν καὶ ταινίας. Εἶδα τόσους νὰ πωλοῦν χαρτὴν εἰς τοὺς δρόμους.

Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ εἰσέλθῃ, ἀλλὰ παρατηρήσας τὰ ἐνδύματά του ἐσκέφθη ὅτι δὲν ἦτο ὀρθὸν νὰ παρουσιασθῇ μετὰ αὐτὰ εἰς τόσῳ ὀρατὸν κατάστημα, καὶ τρέξας ἀμέσως εἰς τὸ δωμάτιόν του ἐβαλε καθαρόν ὑποκάμισον καὶ τὰ καλά του ἐνδύματα καὶ ἐπέστρεψε.

Πρὶν εἰσελθῇ εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ἐσκέφθη πῶς ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῇ, διότι πρῶτην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν του ἐμελλε νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τόσῳ μεγάλου ἀνθρώπου. Εὐτυχῶς ὁ Ἰάκωβος δὲν ἦτο δειλός.

Εἰσῆλθε λοιπὸν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον κρατῶν τὸν πλὸν του εἰς τὴν χεῖρα καὶ ἐχαίρειντε κυρίον τινα καθήμενον καὶ γράφοντα, ὅστις δὲν ἐσήκωσε τὴν κεφαλὴν του νὰ τὸν ἴδῃ. Ἐπληρώσας τότε νέον τινὰ, ὅστις ἔθετε δεσμίδας χαρτοῦ τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἄλλης, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν μετὰ γλυκεῖαν φωνήν:

— Λάβετε τὴν καλοσύνην, κύριε, νὰ με δώσετε ἐνὸς φράγκου χαρτὴν.

— Δὲν πωλοῦμεν ἐδῶ, μικρὴ μου, λιανικῶς, ἀπήντησεν ὁ ὑπάλληλος, καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἐργασίαν του χωρὶς νὰ στραφῇ.

— Λιανικῶς, ἐπανέλαθεν ὁ Ἰάκωβος δὲν ἐννοῶ.

— Ναί, εἶπεν ὁ ὑπάλληλος, πρέπει νὰ ἀγοράσῃς τὸ ὀλιγώτερον μίαν δεσμίδα.

— Καὶ πόσον ἔχει μία δεσμὶς, παρακαλῶ κύριε;

— Κατὰ τὸν χαρτὴν· τρία φράγκα, τέσσαρα φράγκα, ἀκριβώτερα. . .

Καὶ λέγων ταῦτα ὁ ὑπάλληλος ἐξηκολούθησε νὰ θέτῃ τὰς δεσμίδας ἐπὶ τῶν σαλινίδων.

«Τέσσαρα φράγκα! ἐσκέφθη ὁ Ἰάκωβος. Πρέπει λοιπὸν νὰ δώσω ὅλα τὰ χρήματά μου. . .

Τέσσαρα φράγκα! καὶ ἂν δὲν κατορθώσω νὰ πωλήσω τὸν χαρτὴν, πῶς θὰ ζήσω; Βλέπω ὅτι εἶναι καλλίτερον νὰ ζητήσω τὸ ἐργοστάσιον τῶν ταινιῶν ἴσως αἱ ταινίαι δὲν εἶναι τόσῳ ἀκριβαί· ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρω τὸ ἐργοστάσιον;»

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ εἰλικρινεία ἐνὸς αὐλικοῦ

Μίαν φορὰν ἐπαῖξε τὰβλι μετὰ ἑνα αὐλικόν του ὁ Βασιλεὺς Λουδοβίκος ΙΔ' τῆς Γαλλίας, κα

## ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ GRAMMATION ΕΝΟΣ ΕΚΑΤΟΜΥΡΙΟΥ ΛΙΡΩΝ

(Κατ' επιτομήν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

(Συνέχεια)

Ἐχετε τὸ τραπεζογραμμάτιον τοῦ ἐνὸς εκατομμυρίου λιρῶν ;

Ἰδοὺ το, κύριε !

Καὶ ταῦτα λέγων τῇ ἀνεχείρισά το τραπεζογραμμάτιον.

Ἐκέρδισα, ἀνέκραξε· καὶ ἐκτύπησεν ἐλαφρῶς διὰ τῆς χειρὸς τοὺς ὤμους τοῦ Ἀδελ. Τώρα τί λέγεις ἀδελφέ ;

Ὅμολογῶ, ὅτι ἔζησεν ἓνα μῆνα μὲ τὸ τραπεζογραμμάτιον χωρὶς νὰ ἔχη ἄλλο λεπτόν, λοιπὸν ἔχασα εἰκοσι χιλιάδας λίρας. Ποτὲ δὲν τὸ ἐπίστευα !

Ἐγὼ καὶ ἄλλα νὰ σὰς πῶ, εἶπον, καὶ πολλὰ μάλιστα. Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε νὰ ἐπανέλθω γρήγορα καὶ νὰ σὰς διηγῇθῶ λεπτομερῶς ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ μηνὸς μου καὶ νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὴν ἀκούσῃτε. Ἀλλ' ὡς τότε κυττάξατε τοῦτο.

Μπᾶ ! Αὐτὸ εἶναι ἀπόδειξις καταθέσεως 200,000 λιρῶν !

Εἶνε ἰδικαί μου. Τὰς ἐκέρδισα διὰ τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ μικροῦ δανείου τὸ ὅποιον μοῦ ἐκάματε δι' ἓνα μῆνα. Ἡ μόνη χρήσις, τὴν ὁποίαν ἔκαμα αὐτοῦ ἦτο ν' ἀγοράσω μικρὰ πράγματα καὶ νὰ τὰ παρουσιάσω διὰ νὰ μοῦ τὸ χαλάσουν, ἀλλὰ, ἐνοεῖται, κανεὶς δὲν εἶχε νὰ μοῦ δώσῃ βέστα, ἀλλὰ ὅλοι μοῦ ἔδιδον μὲ πίστωση.

Τί λέμε ; Αὐτὸ εἶναι ἀπίστευτον, ἐκπληκτικόν.

Δὲν πειράζει, θὰ σὰς τὸ ἀποδείξω. Νὰ μὴ μὲ πιστεῦσατε χωρὶς τὰς ἀποδείξεις.

Ἀλλὰ τώρα ἦτο ἡ σειρά τῆς Πορτίας νὰ δείξῃ τὴν ἐκπληξίν της.

Ἀνοίξε πολὺ τοὺς ὀφθαλμούς της καὶ εἶπεν :

Ἐρρίκε, ἀλήθεια εἶνε ἰδικὰ σου αὐτὰ τὰ χρήματα ; Μοῦ εἶχες εἰπῇ ψευδῆματα ;

Ναί, ἀγάπη μου. Ἀλλ' ἐπεφύλαττον τοῦτο διὰ νὰ σὲ ἐκπληξῶ.

Ἐκαμὲ τὴν θυμωμένην καὶ ἀπεκρίθη.

Μὴ τὸ θαρρῆς καὶ πολὺ. Εἴσαι κακὸς ἀφ' οὗ μὲ ἠπάτησες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Θὰ σοῦ περάσῃ, θὰ σοῦ περάσῃ ὁ θυμὸς, ἀγάπη μου. Ἐρεῖς, τὸ ἔκαμα χάριν ἀστείότητος.

Ἐλα τώρα, ἄς πηγαίνωμεν.

Ἀλλὰ περίμενε ! Εἶπεν ὁ γέρον μου. Πρόκειται περὶ τῆς θέσεως. Θέλω νὰ σοῦ δώσω τὴν θέσιν.

Σὰς εἶμαι πολὺ εὐγνώμων, ἀλήθεια, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀνάγκην αὐτῆς.

Ἀλλ' ἡμπορεῖς νὰ λάβῃς τὴν καλλιτέραν ποῦ ἡμπορῶ νὰ σοῦ δώσω.

Εὐχάριστῶ καὶ πάλιν ἀλλὰ δὲν θέλω οὔτε αὐτήν.

Ἐρρίκε, ἐντρέπομαι γιὰ σένα, ὑπέλαβεν ἡ Πορτία. Δὲν εὐχαριστεῖς τὸν κύριον οὔτε κατὰ τὸ ἥμισυ ἀφ' ὅσον πρέπει. Νὰ τὸ κάμω ἐγὼ ;

Νὰ τὸ κάμῃς ἀν' ἡμπορῆς. Δοκίμασε νὰ σὲ ἰδῶμεν.

Δὲν ἔχασε καιρὸν, ἀλλὰ ἐπροχώρησε κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν γέροντα, ἐκάθισεν εἰς τὰ γόνατά του καὶ τὸν ἐφίλησεν εἰς τὸ στόμα.

Τότε καὶ οἱ δύο γέροντες ἔσκασαν ἀπὸ τὰ γέλοια, ἐγὼ δὲ ἔμεινα ἀπολιθωμένος, ὡς μπορεῖτε νὰ φαντασθῇτε, βλέπων τὴν σκηνήν.

Ἀφ' ἧς ἀκούω τὴν Πορτίαν νὰ λέγει πρὸς τὸν γέροντα :

Πατέρα, ὁ Ἐρρίκος εἶπεν ὅτι δὲν ὑπάρχει θέσις τὴν ὁποίαν δύνασαι νὰ τῷ δώσῃς καὶ τὴν ὁποίαν νὰ θελήσῃ νὰ δεχθῇ, λοιπὸν ἐγὼ προσεδίβην τόσον ὅσον. . . .

Ἀγάπη μου, εἶναι πατέρας σου αὐτός ;

Ναί, εἶναι ὁ πατὴρ μου, ὁ πατὴρ μου.

Τώρα καταλαμβάνεις διὰ τί ἐγελούσα εἰς τοῦ πρέσβους ὅταν μοῦ ἔλεγε τί ἀνησυχίαν καὶ στενοχωρίαν σοῦ προέβλεπε τὸ στοίχημα τοῦ πατέρα καὶ τοῦ θεοῦ ;

Ἰστέρον ἀπὸ αὐτὰ πλέον ὠμίλησα εὐλιχνῶς, καὶ χωρὶς ἀνοήσιας καὶ ἐλιγμῶς ἤλθον εἰς τὸ ζήτημα, καὶ εἶπα.

Ὁ κύριε, πέρνω ὅπισθεν τὸν λόγον μου.

Ἐχετε μίαν θέσιν κενὴν τὴν ὁποίαν ζήτω.

Εἰπέ την.

Τὴν θέσιν τοῦ χαμβροῦ.

Πά, πά, πά ! Ἀλλ' ἤξεύρεις ὅτι ἀνδρὶς δὲν δύνασαι νὰ παρουσιάσῃς πιστοποιητικὰ περὶ τῆς ἱκανότητός σου διὰ νὰ τὴν λάβῃς καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐκπληροῦνται οἱ ὅροι τοῦ συμβολαίου μας. Λοιπὸν ;

Δοκιμάσατέ με. Παρακαλῶ δοκιμάσατέ με. Δοκιμάσατέ με τριάνοντα ἢ τεσσαράκοντα μόνον ἔτη καὶ ἄν. . .

Καλὰ λοιπὸν. Δὲν μοῦ ζητεῖς μεγάλο πρᾶγμα. Πάρε την.

Ἐπὶ τέλους ἰδοὺ ἡμεῖς εὐτυχεῖς.

Δὲν ὑπάρχουν λέξεις ἀρκετὰ ἐκφραστικαὶ διὰ νὰ παραστήσω τὴν εὐτυχίαν μου.

Ὅταν τὸ Λονδίνον μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔμειθεν ὅλην τὴν ἱστορίαν τῶν τριακονθημέρων περιπετειῶν μου μὲ τὸ τραπεζογραμμάτιον καὶ τὸ πῶς ἐτελείωσεν ἡ ἱστορία μου, τὸ Λονδίνον ἔκαμε λόγον περὶ αὐτῆς καὶ διεσκέδασε. Ναί !

Ὁ πατὴρ τῆς Πορτίας μου ἐξαργύρωσε εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀγγλίας τὸ ἀγαπητὸν καὶ φιλότιμον τραπεζογραμμάτιον καὶ τότε ἡ Τράπεζα τὸ διέγραψεν ἐκ τῶν λογαριασμῶν της καὶ τοῦ τὸ ἐδώρησεν ἐξωφλημένον, οὗτος δὲ μᾶς τὸ προσέφερε κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων μας καὶ ἐκτοῦ κρέμαται εἰς τὸ ἱερώτερον μέρος τῆς οἰκίας μας ἐντὸς πλαισίου. Ἐκεῖ κρέμαται, διότι αὐτὸ μοῦ ἔδωκε τὴν Πορτίαν μου. Ἄν δὲν ἦτο αὐτὸ, δὲν θὰ ἔμεινα εἰς Λονδίνον, δὲν θὰ ἐπὶ γαίαν εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ πρέσβους καὶ ποτὲ δὲν θὰ τὴν συνήγνων. Δι' αὐτὸ πάντοτε λέγω : Ναί, εἶναι

τραπεζογραμμάτιον ἐνὸς εκατομμυρίου λιρῶν, ὡς βλέπετε, ἀλλ' ἔκαμα μόνον μίαν ἀγορὰν εἰς τὴν ζωὴν μου καὶ αὐτὴν εἰς τὸ δέκατον τὸ πολὺ τῆς ἀξίας τοῦ ἀγορασθέντος, τῆς Πορτίας μου.

ΤΕΛΟΣ

## = ΑΝΕΚΔΟΤΑ =

Χωρικός τις βλέπων πολλούς, νὰ εἰσέρχονται ἐντὸς καταστήματος ὁματουαλίων ἐστάθη καὶ παρετήρει αὐτοὺς οἵτινες ἔθετον τὰ ὁματουαλία ἐπὶ τῆς θυνός των καὶ ἐλάμβανον ἐφημερίδας ὅπως ἀναγινώσκουσιν δοκιμάζοντες αὐτά.

Εἰσῆλθεν τότε καὶ οὗτος ἐντὸς καὶ ἐξήτησεν ἐν ζεύγος. Ὁ ὑπάλληλος ἔδωκεν πρὸς αὐτὸν ἓν, καὶ ὁ χωρικός θέσας αὐτὰ ἐπὶ τῆς θυνός του ἔλαβεν ἐφημερίδα προσπαθὼν ν' ἀναγνώσῃ, μὴ δυνάμενος ὁμῶς ἐξήτησεν ἄλλα, καὶ οὕτω καθέστης ἐδοκίμασεν τριάνοντα ἐν ὁλῷ ζεύγος.

Τότε ὁ ὑπάλληλος βαρυνθεὶς τῷ λέγει. Φαίνεται ὅτι δὲν γνωρίζετε γράμματα κύριε.

Μὰ ἂν ἤξευρα γράμματα, ἀπεκρίθη ὁ χωρικός, δὲν εἶχα ἀνάγκην τὰ γράμμά σου.

Φρειδερίκος ὁ Μέγας συνήθιζεν ἅπασι τῆς ἐβδομάδος νὰ ἐπιθεωρῇ τὸν στρατὸν καὶ ἕκαστον νέον στρατιώτην ὃν ἔβλεπε νεοσύλεκτον ἀπέτεινε πρὸς αὐτὸν τὰς τρεῖς ταύτας ἐρωτήσεις κατὰ σειρὰν.

Πόσα ἔτη ἔχετε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου ;

Πόσων ἐτῶν εἰσθε ;

Εἴσατε εὐχαριστήμενος ἀπὸ τὴν τροφήν καὶ περιποίησιν !

Συνέπεσε τότε νὰ καταταχθῇ Γάλλος τις ἐθελοντὴς εἰς τὸν στρατὸν τὸν ὁποῖον ὁ ὑπαξιωματικὸς τὸν ἔμαθε ν' ἀποστηθίσῃ τὰς ἀπαντήσεις τῶν ἀνω ἐρωτήσεων κατὰ σειρὰν.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπιθεωρῶν κατὰ τὸ σῆμα ἔφθασεν καὶ ἐνώπιον τοῦ νεοσυλῆκτου πρὸς ὃν ἀπέτεινε τὰς συνήθεις ἐρωτήσεις· ἀλλ' ἀντὶ ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν πρώτην ἐρώτησιν ἤρχισεν ἀπὸ τὴν δευτέραν.

Πόσων ἐτῶν εἰσθε ;

Δύο μεγαλειότατε ἀπαντᾷ ὁ στρατιώτης.

Ὁ αὐτοκράτωρ τὸν ἐκύταξεν ἐκθαμβος.

Πόσα ἔτη ἔχετε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου ;

Εἴκοσι καὶ ἓν Μεγαλειότατε.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ πλέον ἐκπληκτος.

Ἡ σὺ ἢ ἐγὼ ἔχασαμεν τὸν νοῦν μας ;

τῷ λέγει.

Ὁ στρατιώτης νομίσας ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ εἶπεν τὴν τρίτην ἐρώτησιν.

Ἀμφότερα· ἀπεκρίθη Μεγαλειότατε.

Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Photo Bits

Πολύμητος Ὀδυσσεύς

Παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. συνεργάτας μας νὰ στέλλουν δημοσεύματα πάντοτε μικρὰ διὰ νὰ δυνάμεθα οὕτω νὰ ἀναπνεύνομεθα πρὸς ὁλοὺς τοὺς συνδρομητάς, μας, ἄλλως δὲν δημοσιεύονται.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

## ΣΤΗΛΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Ἐπὶ τοῦ προσώπου, τοῦ τοσοῦτον ἐκτιμώμενον εἰς τὸν κοινὸν τόνον, ἐνδεικνύεται ἡ τακτικὴ ἂν ὄχι· ἡ καθημερινὴ χρήσις τοῦ σώματος, ἀνάγκη ὁμῶς ὁ σώματος οὗτος νὰ μὴ ἦναι ποσῶς ἐρεθιστικὸς καὶ ἀποξηραντικὸς τοῦ δέρματος.

Τὸ ἀνθηρὸν καὶ λεῖον τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τήρησιν τῶν κανόνων τῆς υγιεινῆς, τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν καὶ τὴν ἀνετον ἀναπνοήν, τὴν ἐπαρκῆ σίτισιν καὶ τὴν φυσιολογικὴν ἀποβολὴν τῶν ἀχρήστων στοιχείων τῆς καύσεως ἐκ τοῦ οργανισμοῦ.

Ἐπεὶ δὲ ὡς γνωστὸν τὸ δέριμα εἶναι ἐν ἑκ τῶν κυριωτέρων ὀργάνων δι' ὧν ἀπαλλάσσεται ὁ οργανισμὸς τῶν ἐπιβλαβῶν αὐτῷ τούτων οὐσιῶν, φανερόν ἐστι ὅταν διὰ τῆς ἀμέλειας καθαριότητος, τὰ προϊόντα ταῦτα τῆς ἀπετεροιώσεως εὐρίσκουσιν ἐλευθέραν τὴν διέξοδον, τὸ δέριμα προδίδει τὴν υγιείαν, ὅταν δὲ διὰ τῆς χρήσεως ψιμυθίου καὶ ἄλλων καυστικῶν καὶ δηλητηριωδῶν σκευασμῶν, ἐμφράσσονται οἱ πόροι τοῦ δέρματος, αἱ περιττωματικαὶ τοῦ σώματος οὐσίαι ἀναγκαστικῶς ζητοῦσι διέξοδον ἄλλοθεν γεννῶνται δὲ τότε αἱ ἀκμαὶ καὶ τὰ ἄλλα δύσμορφα ἐξανθήματα, αἱ κηλίδες καὶ αἱ τραχύτητες τοῦ δέρματος, αἵτινες καθιστοῦσι πλείστας φυσιογνωμίας τοσοῦτον ἀηδέας.

Ἀναποφεύκτως τότε ἐπέρχονται ρυτίδες οὐχὶ αἱ ρυτίδες τοῦ γήρατος, ἐν ταῖς ὁποίαις εἶναι κεχαρμένη ἡ ἱστορία τοῦ βίου ἐκάστου ἀτόμου, ἀλλ' αἱ πρόωποι ρυτίδες αἱ δίκην λεπτῆς ἀράχνης καλύπτουσαι τὸ πρόσωπον καὶ προσδίδουσαι ὅψιν μεμαραμένης ὁπώρας εἰς τοῦτο.

Ἰνα ἔχη τις λοιπὸν λεῖον καὶ στερεὸν καὶ ἀνθηρὸν τὸ δέριμα τοῦ προσώπου, ἀνάγκη ἄφ' ἐνὸς μὲν νὰ νύτῃ κανονικῶς καὶ ἑκάστην ἡμέραν καὶ νὰ καθαρῇ ἐπιμελῶς ὁλόκληρον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, οὐχὶ μόνον τὴν τοῦ προσώπου, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀποφεύγῃ πᾶν τὸ ἀποξηραίνον τὸ δέριμα ἐξωτερικῶς, καὶ πάσας τὰς ἐσθῶν πηγαζούσας ἀφορμὰς συμφορήσεως τοῦ αἵματος πρὸς τὸ πρόσωπον, τὴν περισφυγὴν τοῦ στηθοδέσμου, πρωτίστως.

## Ὁδόντες

Ἡ ἐπιμέλεια τοῦ στόματος καὶ τῶν δόντων εἶναι μία ἐκ τῶν σημαντικωτέρων φροντίδων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν υγιεινὴν τοῦ σώματος, δύναται τις εὐθὺς νὰ κανονίσῃ ἀναλογιζόμενος τὸ πλῆθος τῶν οὐσιῶν αἵτινες διὰ τῆς ἀναπνοῆς, τῆς σίσεως καὶ καταπόσεως εἰσέρχονται καὶ ἐμφωλεύουσιν ἐν ταῖς κρύπταις αὐτοῦ.

Τὰ πλείστα εἶδη τῶν μικροβίων δύνατον νὰ ἀνευρεθῶσιν ἐν τῷ στόματι τῶν ὄντων ἀνθρώπων, μόνον δὲ πρόσφοροι συνηθῆσαι ἀπαιτοῦνται ὅπως ἀναπτυχθῶσι καὶ

κατασταθῶσι παθογόνα. Τὰ μικρόβια τῆς τερηδόνης, τὰ ἐμφωλεύοντα εἰς τὰ βωγμὰς τῶν δόντων, εἶναι ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἔχουσι πείραν οἱ πλείστοι ἐνῆλικες καὶ πολλὰ ἀκόμη παῖδια. Ὡς ἐκ τούτου ἀνάγκη ἡ ἐπιμέλεια τῶν δόντων νὰ ἀρχίσῃ λίαν ἐνωρίς, πρὶν ἢ ἀποβάλῃ τὸ παῖδιον τοὺς πρώτους δόντας αὐτοῦ (τοῦ γάλακτος).

Τὰ παῖδια πρέπει νὰ ἐπισκέπτονται τὸν ὁδοντοίατρον δις τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους, καὶ ἑκάστην δὲ νὰ καθαρῇ ἐκτετατῶς τοὺς δόντας πρῶτ' καὶ ἐσπέρας καὶ μετὰ τὸ φαγεῖν.

Πρὸς ἀφάρσεις τῆς τρυγίας ἡ χρήσις ψήκτρας μετρίως σκληρᾶς εἶναι ἀπαραίτητος, τὴν μὲν πρῶτῃν διὰ ὁδοντοκονέως τινος, μὴ ἐπιφόβου διὰ τὴν ἐλεφαντίνην, τὴν δὲ ἐσπέραν διὰ σάπινος, μετὰ ἐκάστην δὲ σίτισιν νὰ ἀφαιρῶνται διὰ μετάξις τὰ τυχερὰ ἐμπεπαρμένα μεταξὺ τῶν δόντων ἀποτρίμματα τῆς τροφῆς.

Πλῆσιν δλοκλήρου τοῦ στόματος δι' ὕδατος περιέχοντος σταγόνας τινὰς ἀντισηπτικῆς καὶ ἀρωματικῆς οὐσίας μινθελαίου, θυμιαλείου) εἶναι ἀπαραίτητοι.

## Υγιεινὴ τῆς κόμης

Καὶ τῆς κόμης ἡ καλλονὴ καὶ ἡ εὐεξία ἐξαρτῶνται οὐχὶ ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπ' αὐτῆς ἐπιδαψιλευομένων ἀλοιφῶν καὶ ὑγρῶν, τωνατικῶν τε καὶ στυπτηρίων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιμελείας τοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς καθόλου υγιεινῆς τοῦ σώματος.

Ἡ ἀναμία, ὡς καὶ ἡ πληθώρα, ἀμφότερα διὰ λόγους ἀντιθέτους, εἶναι αἰτία τῆς ἀποψιλώσεως τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς· ἡ πυτυρίασις ὀφείλεται εἰς ὑπερβολικὴν ἐκκρίσιν τῶν σημηματογόνων ἀδένων τοῦ δέρματος, καὶ ὁμοίως ἐπὶ πάσης ἀλλοιώσεως τῶν τριχῶν, ἀνευρίσκωμεν καὶ ἀνάλογον διαταραχὴν λειτουργίας ἢ ἀνατομικῆν βλάβην.

Ἰνα διατηρῇται ἡ κόμη στιλπνὴ καὶ υγιεινὴ, καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τις τὴν συσσώρευσιν τῆς πυτυρίδος παρὰ τὰς ρίζας τῶν τριχῶν, ἀνάγκη νὰ γίνεται ἐπιμελὲς καθημερινὴ χρήσις σκληρᾶς ψήκτρας, νὰ πλύνεται δὲ ἡ κεφαλὴ κατὰ μῆνα περίπου, ἂν ὄχι κατὰ δεκαπενθήμερον δι' ἐκχυλίσματος σαπυνοξυλίου, μᾶλλον ἢ διὰ σάπινος, ὅστις ἀποξηραίνει τὴν κόμην. Ἀποφευκτέον δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ πεπυρακτωμένου σιδήρου τοῦ κομμωτοῦ, ὅστις καταστρέφει τὰς τρίχας καὶ ἀποψιλᾷ τὴν κεφαλὴν.

Μ. Κ. Ιατρός

## Κανονισμὸς ὕπνου

Ὁ ὕπνος ἀποτελεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου σχεδόν, εἶναι δὲ ἀναγκαῖος καὶ ἀναπόφευκτος. Πολλοὶ θὰ νομίσουν, οὐδὲν ἐκκολύοντο τοῦ κοιμᾶσθαι καὶ ὥς θὰ μειδιάσῃ ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ταύτῃ διότι τοῖς μὴ νὰ τοῖς διδάξῃ τὸ κοιμᾶσθαι. Καὶ ὁμῶς ὁ ὕπνος πρέπει νὰ λαμβάνηται μεθοδικῶς καὶ καθ' ὁρισμένους κανόνες.

Ἦτοι δὲν πρέπει νὰ κοιμώμεθα ἀμέσως μετὰ τὸ φαγεῖν, ἀλλὰ νὰ ἀφίνομεν νὰ παρῇ-

θῶσι 3 τοὐλάχιστον ὥραι. Ἡ καλλιτέρα ὥρα πρὸς ὕπνον εἶναι ἡ 10 μ. μ. Προσπαθεῖται νὰ μὴ κοιμᾶσθαι μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Τὰ παῖδια νὰ κοιμῶνται 8—10. Αἱ γυναῖκες ἀπὸ 7—8. Οἱ ἀκμαῖαι ἡλικίας, οὐχὶ περισσότερον τῶν 7 ὡρῶν. Οἱ δὲ γέροντες οὐχὶ περισσότερον τῶν 6.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁ ὕπνος εἶναι ὑγιεινὸς καὶ ὠφέλιμος, οὐχὶ ὁμῶς καὶ εὐχάριστος διὰ τοὺς ἐραστὰς τῶν κλινῶν. οἵτινες εἶναι οὐκ ὀλίγοι.

Κ. Κ.

Ἐρώτησις. — Διατὶ τὸ ὕδωρ σβέννει τὴν πυρὰν ;

Ἀπόκρισις. — Ἰον. Διότι σχηματίζει περὶ τῆς καυσίμου ὕλης περιβάλλον, ὅπερ ἐμποδίζει τὴν εἰσοδὸν τοῦ αέρος· καὶ

2ον Ἐπειδὴ ἡ μετατροπὴ τοῦ ὕδατος εἰς ἀτμοὺς ἀπαιτεῖ μεγάλην ποσότητα θερμότητος. Ἡ θερμοκρασία τῆς καυσίμου ὕλης ταπεινῶνται καὶ φυσικῶς ἡ πυρὰ σβέννεται.

Ἐρώτησις. — Ὅποια ἄλλη οὐσία δύναται νὰ σβέσῃ τὴν πυρὰν καλλιτέρα τοῦ ὕδατος ;

Ἀπόκρισις. — Τὸ θεῖον, διότι γεννᾷ ἀέριον, τὸ θεῖον δὲν ὅπερ ἀκατάλληλον ἐστὶ τῇ καύσει τὸ ἀέριον τοῦτο λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ αέρος καὶ πνίγει τὴν πυρὰν.

Κ. Κ.

## ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερον τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν ἦτο ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου, μεγάλοι δὲ κατεβάλλοντο πάντοτε προσπαθεῖν πρὸς ἐπιτυχίαν. Παράδοξοι δ' ἐκ τούτων εἶναι οἱ διάφοροι τρόποι δι' ὧν ἐκτελοῦντο αἱ ἐκλογαὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους.

ἐφερρεν ἐπὶ τῆς ὁράσεως δέσμιον ἀχύρων. Ὁνος δὲ πειναλὲς ἀπεφάσιζε τὴν τύχην τοῦ ὑποπληρίου. Ἐκεῖνον οὐ τὸ ἄγχιον ἐτρώγετο πρῶτον ὑπὸ τοῦ πεινῶντος ὄνου, ἐξελέγετο διουκτητὴς τῆς πόλεως.

Κ. Κ.

## ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΛΗΓΗ

Τὰ διαζύγια ὁλονὲν πληθύνονται εἰς ὅ-  
λας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας· μᾶς ἐμπνέει  
τοῦτο πολλοὺς φόβους.

Παραπλεύρως τῆς ὑψηλῆς παρ' ἡμῖν  
κοινωνικῆς τάξεως τῆς κατ' εὐφημισμὸν  
μόνον ἀριστοκρατικῆς, ὅλοι αἱ ἄλλαι τά-  
ξεις τὰς ὁποίας ἀποτελοῦσιν οἱ ὑπάλλη-  
λοι, οἱ τεχνῖται, οἱ ἐν γένει ἐργάται οἱ ὑ-  
πηρέται κατήντησαν νὰ θεωρῶσι τὸ δι-  
αζύγιον ὡς πρᾶγμα σύνηθες ἀνεπίδεκτον  
στεροῦμενον καὶ τῆς ἐλαχίστης ἐστῶ σο-  
βαρότητος.

Γυναῖκες ἐπαθον καὶ ἐκλαυσαν διότι εἰ-  
χον ἐνωθῇ ἀδιαρήκτως μετ' ἀνδρῶν φύσει  
οὐτιδανῶν, καὶ ἄνδρες τῶν ὁποίων ἡ καρ-  
δία κατεπατήθη ὑπὸ συζύγων ἀναξίων  
αὐτίνες ἐστιγμάτιζον τὸ ὄνομα τὸ ὁ-  
ποῖον ταῖς ἐδόθη. Ἔστω ἄλλὰ τοῦτο λέ-  
γεται ἰστορία τῆς φιλανθρωπίας μας, τοῦ-  
το εἶνε ἡ ἀθλιότης τὴν ὁποίαν ἡ ψυχὴ μας  
ἤθελε νὰ ζητήσῃ ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας  
πρὸς ἐξαγνισμόν.

Πόσα ὄντα δὲν ἐγένοντο ἄγια ὑπὸ τοῦ  
πόνου;

Καὶ ὁπόση δύναμις δὲν παρήχθη ἐκ τοῦ  
καλοῦ τῶν εἰς τὰς βασιάνους τῆς ζωῆς ὑ-  
ποβληθέντων πνευματικῶν;

Διευκολύνοντες τὸν νόμιμον χωρισμὸν  
παρακολουθεῖ μίαν κάποιαν προσπάθειαν  
πολλὰκις ἐλαχίστην, ἡ ὁποία θὰ διηρθεῖται  
αἰσιῶς τὰ πάντα εἰς τὸν οἶκον ἐνὸς ἀνδρὸ-  
γύνου· ἀφαιρεῖτε ἀπὸ πολλοὺς μίαν ἀξίαν  
τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχωσι καὶ δὲν  
θεραπεύετε ἀπολύτως οὐδεμίαν ἐκ τῶν  
γαμηλίων πληγῶν τοῦ κοινωνικοῦ σώμα-  
τος.

Ἐδημιουργήσατε μίαν κατηγορίαν συ-  
ζύγων οἱ ὅποιοι ἐκλαμβάνουσι τὸν γάμον  
ὡς ἐπιχειρήσιν χαμερποῦς κερδοσκοπίας  
καὶ οἱ ὅποιοι συζηθέντες λόγῳ προικὸς  
μόνον, τὴν διασπαθίζουσι κατόπιν, χωρί-  
ζουσι καὶ ξαναρχίζουσι πάλιν ἐν ὅσῳ δύ-  
ναιται.

Ἐπιβάλετε εἰς ὀλίγας γυναῖκας νὰ τε-  
λῶσι γάμον **Λαθραῖον** ὑπὸ τὸ καταφύγιον  
τῆς νομιμότητος.

Ὅταν δὲ ἡ αἰδῶ τῆς γυναικὸς ἡττηθῇ,  
δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος νὰ συγκαταστήθῃ  
καὶ συχνάκις ἡ ἡθικὴ τῆς καταστάσεως κα-  
θίσταται τοιαύτη ὥστε θὰ ἠδύναται νὰ  
εἰπῇ ὅτι ὁ νόμος σας τὴν ἔχει... ἀνηθικο-  
ποιήσει, διὰ τὸ ἀποφύγω πάσαν ἄλλην ἐκ-  
φρασιν.

Ἵπῃ ἄλλον ἄλλον γυναῖκες ἔνοχοι τὰς  
ὁποίας θὰ ἐλυπεῖτο τις ἐνίοτε, καὶ αἱ ὁ-  
ποῖαι τὸ κατὰ κάτω, ἥσαν περισσώτερον  
ἀξιολύστοι ἀπὸ πολλὰς ἄλλας ἐγγάμους  
τῆς σημερινῆς ἐποχῆς γυναικας. Ὑπάρ-  
χουσι σφάλματα τὰ ὁποία συγχωροῦμεν,

ἀλλὰ πάντοτε θὰ περιφρονῶμεν γυναῖκα  
αἰωνίως ἐλαφρὰ καὶ ἀναίσθητον.

Καὶ ἐπειτα, τί ἀπογίνονται τὰ παιδία,  
τὰ ἱερὰ δεσμὰ τῆς οἰκογενείας τὰ εὐωδιό-  
ζοντα αὐτὰ ῥόδα ἐν μέσῳ τῆς ἀκαταστά-  
του ζωῆς καὶ τῆς ἡθικῆς αὐτῆς ἀνισορρο-  
πίας;

Ἀξιολύπητος καὶ πολὺ σοβαρὰ ἀληθὺς  
ἡ τοιαύτη κατάστασις.

Ἡ θαυμασία σύστασις τοῦ γάμου εἶνε  
πρὸ παντὸς ἐξαιρετος διὰ τὸ ἀμετάβολόν  
της. Ἐάν κατὰ τινὰς περιστάσεις, πολὺ  
σπανίας, τὸ διαζύγιον ἀποδαίνει καλόν, ὁ  
χωρισμὸς τυγχάνει ἀχαρκατήριτος ἀνω-  
μαλίας· μόνον ὁ ἀδιάλυτος δεσμὸς τοῦ γά-  
μου, τὸ ἐπαναλαμβάνω, ἀποτελεῖ σημαν-  
τικὴν αἰτίαν συνδιαλλαγῆς.

Ποσάκις ἐξ ἰδιοτροπίας, ἐκ παραφορᾶς  
θὰ συνείρῃ τις αὐτὸν τὸν δεσμὸν διὰ νὰ  
τὸν θρηνησῶμεν κατόπιν. Πράγματι, ἡ ἰ-  
δέα τοῦ Νομοθέτου ἐν τῇ ἐνώσει μας ἐ-  
σκόπευε νὰ μᾶς προφυλάξῃ ἀπὸ ἡμᾶς αὐ-  
τούς.

Ποσάκις, διχόνοιοι σοβαραὶ, ἔχουσι ἀ-  
ποτέλεσμα ὀριστικόν, ἐλθέριον, ἀπαίσιον  
διὰ τὸ ὅποιον κατόπιν μετανοοῦμεν, προ-  
έκυψαν ἐξ αἰτιῶν τοσούτων ἀσημάντων ὥ-  
στε οὐδὲ κἀν τὰς ἐνθυμούμεθα· ἀλλὰ δὲν  
θέλομεν νὰ ἐνδύσωμεν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πράγ-  
ματος φθάνομεν εἰς τὸ ἄλλο· ἀπὸ μίαν λέ-  
ξιν ὀλίγον τραχεῖαν προέρχονται ἀπαντή-  
σεις πληγώνουσαι καρίως· ὀχυροῦμεθα  
μέσα εἰς τὸ φροῦριον τῆς ἀξιοπρεπείας  
μας, καὶ μεταβάλλομεν αὐτὴν εἰς φιλαυ-  
τίαν αὐτόχρημα ἄτιμον καὶ τὴν ὁποίαν χα-  
ρακτηρίζομεν ἐπιπολαίως **Τιμήν**· ἐπειτα,  
ὁ καιρὸς βαδίζει καὶ, ἐκδοτὴν ἡμέραν αἱ  
ἀδικίαι προοδεύουσι. Συνδιαλλάττεται τις  
ἀπᾶς, ἀλλ' εἰς ἐκάστην ὑποτροπὴν τὰ  
πράγματα δύνονται, καὶ μίαν ὥρα πρῶτα  
ἐρχεται καθ' ἣν, ἡ σκαγὴν τοῦ ὕδατος κά-  
μνει νὰ ἐκχειλίσῃ τὸ ποτήριον.

Τότε οἱ φίλοι ἀναμνησθάνται... ὦ! τό-  
τε, τετέλεσται! Δὲν ὑπάρχει πλέον τίποτε.

Μὴ ἀναμνηστέε ποτε τρίτους εἰς τὰς  
οἰκογενειακὰς υποθέσεις· μόνος του κανεῖς  
κατορθῶναι μεγάλα πράγματα· ἀντιλαμβάνε-  
ται καλλίτερα παρὰ ἐνὸς πρὸς ὅποιον  
τὰ ὁποῖα τὸν ἐπηρεάζουσιν ἐν ἄγνοίᾳ του.

Κάμνουσι ἐκμηστρηρεῖς διὰ νὰ ποκα-  
λύψωσιν ἄδικον τὸ ὅποιον χωρὶς ἄλλο θὰ  
ἔμενε ξεκαρμένον ἢ ἀγνωσμένον.

Κάμνουσι ἐκμηστρηρεῖς διὰ νὰ πα-  
ραπονεθῶσι ἐναντίον προσώπων τὰ ὁποῖα  
ἐνοχοποιούμενα, δὲν δύναται νὰ ὑπερασ-  
πισθῶσι καὶ νὰ ἐπανορθώσωσι τὴν ἀλήθειαν  
ἀμεταβλήτως μεταμορφωθεῖσαν, ἐάν ὅχι  
νοθευθεῖσαν πρὸς βλάβην των.

Κάμνουσι ἐκμηστρηρεῖς διὰ νὰ δια-  
γείρωσι τὸν οἶκον ἐξ ὑστεροβουλίας μό-  
νον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐπέλθῃ πληρστέρα ἢ  
ἀπάτη.

Ἀλλὰ δὲν κάμνουσι ποτὲ ἐκμηστρηρεῖ-  
σεις προκειμένου νὰ ἐπαινέσωσιν οἰονδή-  
ποτε. Ἀρκεῖ νὰ τῇ υποδείξωσι τ' ἀποτή-  
ματά του ἢ τὰ σφάλματά του.

Ἄ καύσας μάλλον!

Διὰ καρδίας παραγνωρισθείσας, δι' ἐ-  
κείνους οἱ ὅποιοι ἀγαπῶσι χωρὶς ν' ἀγα-

πῶνται, ὑπάρχει μᾶς λέγει ὁ ποιητής, μίαν  
λέξιν ψυχρὰ ὡς ὁ τάφος, ἀλλὰ φωτεινὴν  
ὡς ὁ οὐρανὸς ἡ ὁποία καλεῖται **Καθῆκον**.

Μία γυνὴ δὲν πρέπει νὰ τὸ λησμονῇ  
ποτέ· ἰδοὺ ἀληθὺς ἡ στερεοτέρα βᾶσις τῆς  
καλῆς ἐνώσεως. Αὐτὴ ἀντέχει εἰς ὅλα· εἰς  
τὰς διεγέρσεις τῶν ἡδονῶν εἰς τοὺς πει-  
ρασμοὺς τῆς ἐγκαταλῆς εἰμμένης ζωῆς, εἰς  
τὰς τόσον σκληρὰς τρικυμίας τῆς ζωῆς·  
ἐάν στοιχίξῃ ἐνίοτε πολλὰς οὐσίας καὶ δά-  
κρυα, τοῦλάχιστον εἶνε τὸ μόνον πρᾶγμα  
ποῦ γεννᾷ τὴν εἰρήνην τῆς συνειδήσεως  
καὶ προστατεύει τὴν τιμὴν τῆς **Ἑστίας**.

Γασπ. Ἰ. Δελένδας

## ΤΟ ΜΥΡΜΗΚΙ

Μικρό μου μυρμηκί  
ποῦ τρέχεις ὅσῳ κ' ἔχει  
παῦσε καὶ σὺ λιγάκι  
ἀρκεῖ πλέον ἀρκεῖ.

Ἀπὸ πρῶτ' ἔως βράδυ  
στοὺς δρόμους περπατεῖς  
κ' ἀκόμη σὸ σκοτάδι  
τροφὴν ἀναζητεῖς.

Μοῦ φαίνεται πῶς εἶσαι  
ἀχόρταγο πολὺ  
καὶ ξεύρετο ἡ τόση  
δουλειὰ δὲν σ' ὠφελεῖ.

— Παδί μου μάθε ὅτι  
τῶρ' ἂν δὲν ἐργασθῶ  
ἢ παγωνίαις σὰν ἐρθοῦν  
πολὺ θὰ στερηθῶ.

Θ' αὐγῶ νὰ διακονέψω  
καὶ θὰ νὰ ὑβρισθῶ  
πεινῶν θὰ νὰ ἐκπνεύσω...  
νεκρὸν θὰ κακισθῶ!

Σύρος

Εὐάγγελος Ἰ. Μονογυρὸς

## Φιλοστοργία τέκνου

Ναυτὴς Ἰσπανὸς ἀναχωρήσας ἐκ τῶν Ἀντι-  
κῶν Ἰνδιῶν ἤρχετο εἰς τὴν Γαλλίαν ἔχων μετ'  
ἐαυτοῦ δωδεκαετὴ υἱόν, ὃν ἐγύμναζεν εἰς τὰ  
ναυτικά καὶ εἰς τὴν κολυμβητικὴν. Κατὰ τὸν  
πλοῦν ἐκείνον μικρὸν κοράσιον πλουσίου Ἀμε-  
ρικανοῦ ἐπιβάτου παῖζον ἐπὶ τοῦ καταστρώμα-  
τος ἔπαιον εἰς τὴν θάλασσαν. Τοῦτο ἰδὼν ὁ  
ναυτὴς ἐροῖτο εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως σῶσῃ  
αὐτό, καὶ θὰ τὸ κατάρθωναι τοῦτο, ἐάν μὴ πα-  
ρουσίζετο ἐνώπιον αὐτοῦ φοβερὸς καραχίας,  
ὅστις ἐξήτει νὰ καταβροχθίσῃ καὶ τοὺς δύο. Ὁ  
ναυτὴς ἐξήτης βοήθειαν, ἀλλ' οὐδεμίαν ἠδύ-  
ναντο νὰ παράσχωσι βλεπόντες τὸν κίνδυνον.  
Ὁ παῖς τοῦ ναυτοῦ αἰσῶν ἰανόμενος τὸ πρὸς τὸν  
πατέρα κατῆλκε καὶ ἐπιθυμῶν, ὅπως σῶσῃ  
αὐτόν, ἤρπασεν ἐγχειρίδιον καὶ ὤ-  
φειε εἰς τὴν θάλασσαν ἐνέπηξεν αὐτὸ εἰς τὸ  
στήθος τοῦ κήτους. Ὁ καραχίας τότε αἰσθαν-  
θεὶς πληγὴν ἤρπασεν τὴν πρῶτην λεῖαν καὶ ἐ-  
στράφη μανθῶς πρὸς τὸν παῖδα, δώσας οὕτω  
καιρὸν εἰς τὸν ναῦτην νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ πλοῖον  
μετὰ τῆς μικρᾶς κόρης ἀβλαβῆς. Ὁ παῖς ὅμως  
ἠγωνίζετο πρὸς τὸ θηρίον καὶ πολλὰκις πλη-  
γώσας αὐτὸ δὲν ἠδύνατο νὰ καταβάλῃ αὐτό. Ἀ-  
πελπίσμενος δὲ καὶ βλέπων προφανῆ τὸν κίν-

δυνον εὖρε καιρὸν καὶ ἀπεμακρύνθη τοῦ ἰχ-  
θύος. Ἀλλ' ἐνῷ εὐρίσκετο πλησίον τοῦ πλοίου  
καὶ ἐξήτει νὰ ἀναβῇ διὰ σχολίων ὀφθέντων  
ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ὁ καραχίας ἀναλαβὼν τὰς  
δυνάμεις αὐτοῦ καὶ πηδήσας μετ' ὀρμῆς συνέ-  
λαβε τὸν παῖδα ἐν τοῦ ποδὸς καὶ κατέφαγεν  
αὐτὸν ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς καὶ πάντων τῶν  
λοιπῶν, οἵτινες ἔμειναν ἐκπεπληγμένοι διὰ τὸ  
σπαραξικάρδιον ἐκεῖνο συμβάν, ὅπερ ἐστέρησε  
τοῦ δυστυχῆ πατέρα τοσούτον φιλοστόργου  
υἱοῦ. Τοιοῦτοι λοιπὸν πρέπει νὰ εἰσθε καὶ σεῖς  
ἀγαπητοὶ μικροὶ μου φίλοι, δηλαδὴ νὰ δεικνύ-  
ητε τὴν πρὸς τοὺς γονεῖς σας φιλοστοργίαν καὶ  
εἰς πάντα τὰ ἄλλα καὶ ὑπακούοντες εἰς τὰς  
συμβουλὰς αὐτῶν, αἵτινες πολὺτιμι εἶναι.

Ἀνδρ. Παππαϊωάννου

## ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

### ΤΙ ΕΙΝΕ ΚΑΛΛΟΣ

Ἡ παράλογος ἐπιζητήσις τοῦ κάλλους  
καταστρέφει τὴν υγιάν πολλῶν γυναικῶν,  
ὧν τὸ σῶμα ἐξαπθεῖται, μαραινεται καὶ  
βαθμηδὸν ἀπόλλυται τὰς ὁμοιότητας ἀναλογίας  
ἂς τῷ ἐδώρησεν ἡ φύσις.

Ἡ ἀγωνία ἥτις μᾶς καταλαμβάνει, ὅ-  
πως φαίνωμεθα ὥραται σκοτίζει τὴν διά-  
νοιάν μας, ἐλαττοῖ τὴν εὐφυῖαν μας καὶ  
ἀφαιρεῖ τὸ φυσικὸν τῆς γυναικὸς γόη-  
τρον. Δὲν ἀναβαρταίζομεν εἰμὴ τὴν φαν-  
τασιώδη ἐκείνην καλλονήν, ἣν μόνῃ ἡ ἰδι-  
οτροπία δημιουργεῖ.

Ἡ πραγματικὴ καλλονὴ συμβαδίζει  
πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους, ἡ φανταστικὴ  
τοῦναντίον εἶναι ἀποτέλεσμα ψευδοῦς τέ-  
χνης. Ἐάν ἡ φύσις καὶ ἡ καλλιαισθησία  
ὀδηγῶνται τὰ αἰσθηματά μας, τὸ κάλλος  
οὐδεμίαν θὰ εἴχῃ σχέσιν μετὰ τῆς φαντα-  
σίας. Δυστυχῶς δὲν ἔχουν πᾶσαι τὴν δύ-  
ναμιν νὰ βλέπωσιν ὅτι εἶναι καλὸν ἐν τῇ  
φύσει.

Ὑπάρχουσι γυναῖκες, αἵτινες διὰ τῆς  
ἐπιθέσεως ἐπὶ τοῦ προσώπου φαρμάκων,  
ἀλοιφῶν καὶ κόψεων καθιστῶσι τὴν ἐπι-  
δερμίδα τόση σκληρὰν ὥστε οἱ πόροι αὐ-  
τῆς κλείουσι καὶ πᾶσα ἡ προσωπικὴ καλ-  
λονὴ των καταστρέφεται.

Τὰ θύματα τοιαύτης ἀκατανοήτου φι-  
λαρσεκείας ἔχουσι τὰς αὐτὰς, ἂς καὶ οἱ  
βάρβαροι περὶ κάλλους ἰδέας, δύναται δὲ  
νὰ ταχθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν πνευματικὴν  
καὶ ἡθικὴν μετ' ἐκείνων μοῖραν.

Περιπατίζομεν τοὺς Κινέζους, οἵτινες πι-  
εζοῦσι καὶ στρεβλύνουσι τοὺς πόδας τῶν  
γυναικῶν, ἀλλ' ἄρα τὸ ἔθιμον τοῦτο εἶναι  
γελοιοδέστερον τοῦ ὁδοῦντος ἡμᾶς, νὰ σφίγ-  
γωμεν ἀνῆλεως τὸν κορμὸν τοῦ σώματος  
μας, νὰ λεπτύνωμεν τὴν ὀσφύν, πιεζοῦσαι  
ἀπανθρώπως τὸν στέρνα, παρακωλύου-  
σαι τὴν τακτικὴν τοῦ ὀργάνου τούτου λει-  
τουργίαν καὶ προκαλοῦσαι παλμούς τῆς  
καρδίας, δυσπεψίας, πόνους καὶ λιποθυ-  
μίας.

Ἐάν δὲν εἴχομεν ἐξοικειωθῇ εἰς τὸ χι-  
μαιρικὸν κάλλος ὁσφύος τόσον πεπιεσμένης,  
ἡ συνείδησις ἡμῶν ἤθελεν ἐξεγερθῇ κατὰ  
τῆς μωρᾶς ταύτης συνηθείας, εἰς τὴν ὑπο-  
βαλλόμεθα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ φα-  
νῶμεν χαριέστεραι. Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἀγνο-  
οῦσι τοὺς κινδύνους, εἰς ὃς ὑποβάλλον-

ται, ἄλλαι δ' ἀψήφωσιν ἐν ἐπιγνώσει τοὺς  
νόμους τῆς υγιεινῆς.

Ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ δικαστήριον κατα-  
δικάζει ἐγκληματίαν τὰ πιεζῇ τὸ σῶμα  
τοῦ διὰ στηθοδέσμου, δὲν ἠθέλομεν θεωρή-  
σει τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὡς βάρβαρον;  
Καὶ ἐν τούτοις αἱ πλείους ἐξ ἡμῶν, λε-  
πτοφύεσται φύσει, ὑποβάλλονται εἰς τὸ  
μαρτύριον τοῦτο ἐκουσίως ἐπιδιώκουσαι,  
ὡς προσέποιμεν, κάλλος ὅπως χιμαϊρικόν.

Ἡ ὥραιότης εἶναι λοιπὸν τόσον σπανία  
παρὰ τῇ γυναικὶ ὥστε ἀναγκάζει αὐτὴν  
νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν τέχνην καὶ εἰς τὸ  
ψεῦδος πρὸς φαινομενικὴν τοῦλάχιστον ἐ-  
πίτευξιν αὐτῆς.

Αἱ πλείους ἐξ ἡμῶν ἀγνοοῦσιν, ὅτι ὅσον  
ὥραται καὶ ἂν εἶνε, ὅταν προσπαθῶσιν νὰ  
ἀναδειχθῶσιν ὥραιότεραι καταστρέφουσι  
καὶ αὐτὴν τὴν καλλονήν, ἣν κατέχουσι.

Ποῦ ἄρα ἔγκειται τὸ κάλλος; εἰς τοὺς  
μεγάλους ὀφθαλμούς; εἰς τὸ μικρὸν στό-  
μα; εἰς τὰ μεγάλα ἢ τὰ μικρὰ τοῦ προ-  
σώπου χαρακτηριστικά;

Ἡ φύσις ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἐρώτησίν μας  
ταύτην, ἀκολουθοῦσα ἀμεταβλήτους τινὰς  
κανόνας. Ἐν τῇ ἀναλογίᾳ καὶ συμμετρίᾳ  
τῶν διαφόρων τοῦ προσώπου περὶ τοῦ σώ-  
ματος μερῶν ἔγκειται τὸ μυστήριον τῆς  
καλλονῆς.

Ἐν μᾶ λέξει κάλλος εἶναι τὸ ἄθροισμα  
ἀρμονικῶν καὶ εὐαρέστων τῶν θέαν γραμ-  
μῶν καὶ χαρακτικῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ κάλ-  
λος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀναλογίας καὶ φυσι-  
κῆς συμμετρίας διὰ τοῦτο δὲν εἶναι καὶ  
σπάνιον. Ἡ ἀναλογία εἶναι ἡθασμῶς, ὅν  
ἡ φύσις ἐδώρησεν εἰς τὰς γυναῖκας πάν-  
των τῶν κλιμάτων, πλὴν τῶν παραμεμορ-  
φωμένων καὶ συστηματικῶς δυσειδῶν σχε-  
δὸν δὲ ὅλοι αἱ γυναῖκες εἶναι εὐεῖδεις καὶ  
θὰ μέλνωσι τοιαῦται, ἐάν ἔχωσι τὴν φρό-  
νησιν νὰ μεριμνῶσι διὰ τὴν σωματικὴν  
των εὐεξίαν, μέριμναν περὶ τῆς προσθέτομεν  
ἐτι ὀλίγας λέξεις.

Δὲν δύναμεθα βεβαίως οὔτε νὰ προσθέ-  
σωμεν, ἀλλ' οὔτε νὰ ἀφαιρέσωμεν τι ἐκ τοῦ  
σώματός μας, οὔτε νὰ καταστρέψωμεν τὸ  
μέγεθος ἢ τὴν συμμετρίαν τῆς κεφαλῆς,  
ἀλλ' οὔτε νὰ τροποποιήσωμεν τὴν χάριν  
τῆς σωματικῆς μας ἀναλογίας. Ἐν τῇ ἰ-  
στορικῇ περιόδῳ, ἐν ᾗ ζῶμεν, αἱ φυλαὶ  
καὶ οἱ λαοὶ εἶναι τόσον ἀναμειγμένοι, ὥ-  
στε δὲν δύναμεθα νὰ ἀπατήσωμεν τὴν ἰδε-  
ώδη ἀγνότητα τῶν γραμμῶν καὶ τῶν σχη-  
μάτων, ἥτις διέκρινε τοὺς ἀρχαίους. Ἀλλ'  
ὅτι ἀπαντᾷ εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄν-  
δρας ἐπὶ τῆς σήμερον εἶναι τι καλλίτερον  
καὶ εὐχαριστότερον τούτου, εἶναι τὸ ἐπι-  
φαινόμενον σφρίγος καὶ ἡ ἐκδηλουμένη  
πνευματικὴ ζωὴ, εἶναι ἡ υγιεία καὶ ἡ αὐ-  
τενέργεια, αἱ προδίδουσαι τόσην ἀγλήν,  
τόσον κάλλος εἰς τὴν φυσιογνωμίαν. Σῶμα  
καλῶς ἀνεπτυγμένον, φυσιογνωμία ἀξιο-  
πρεπὴς καὶ ἐκφραστικὴ προσδίδουσιν ἐπι-  
σημότητα τινα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κατα-  
τομήν ὡς μαρτυροῦντα τὴν ἀπὸ κοινοῦ τοῦ  
πνεύματος καὶ σώματος ἀνάπτυξιν.

Δὲν προσέχει τις πολὺ εἰς ἀτέλειάν τινα  
τοῦ σχήματος καὶ τῆς γραμμῆς, ὅταν ἡ ἐκ-  
φρασις τοῦ προσώπου εἶναι εὐκρινὴς καὶ

διαυγής. Τὸ ἀληθὲς κάλλος, τὸ κάλλος  
τῆς ζωῆς, τὸ κάλλος τὸ θέλον καὶ ἀρέ-  
σκον καὶ γοητεῖον ἔγκειται εἰς ἀγνὸν καὶ  
καθαρὸν χρῶμα, εἰς ὀφθαλμούς λαμπρο-  
τας, εἰς ὀδόντας λευκοὺς, εἰς χεῖλη ἐρυ-  
θρὰ καὶ μειδιῶντα, εἰς πρόσωπον εὐφρῆς  
καὶ εὐχάριστον. Ἡ διατήρησις τοῦ κάλ-  
λους τούτου ἐξαρτᾶται μεγάλως καὶ ἐκ τῆς  
ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς εὐεξίας, ἀλλὰ καὶ  
ἐκ τῆς καλῆς τροφῆς, καὶ ἐκ τῆς τελείας  
πέψεως.

Ὅταν ἡ χώνευσις γίνηται κακῶς, τὸ  
χρῶμα εἶναι μολυβδόδες, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ  
ἀνεῖν ἐκφράσεις, ἡ στρογγυλότης μελῶν  
μετριάζεται, ἡ κόμη πίπτει καὶ ἡ ὑπολει-  
πομένη λευκαίνεται προῶρως. Ἡ τελεία  
λοιπὸν ἀναλογία ἐξαρτᾶται ἐντελῶς ἐκ τῆς  
καλῆς διαθρεπτικῆς καταστάσεως ὡς καὶ  
ἐκ τῆς καθαριότητος καὶ τῆς ἐν γένει διαί-  
της, ἣν ἡ υγιεινὴ καὶ λογικὴ ἐπιβάλλει εἰς  
τε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμά μας.

ΜΑΡΙΑ ΒΕΡΥ  
(Ἱατρός)

## Μελάνη πρασίνη

Ἰδοὺ δύο συνταγαὶ πρὸς κατασκευὴν  
ἀρίστης μελάνης χρώματος πρασίνου.

1. Βράσατε 400 γρ. ὕδατος, 10 γρ.  
acetate de euire καὶ 50 γρ. creme  
de tratre ὅταν ἐκ τῆς βράσεως γένηται  
τὸ 1)2 ποσὸν ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ διυλίσσατε  
καὶ ἀφίστατε νὰ ψυχρανθῇ.

2. Διαλύσατε 400 gr. bichromale  
de golarse ἐντὸς ὀλίγου θερμοῦ ὕδα-  
τος καὶ 200 gr. acide sulfurigne  
660 βαθμῶν.

Ἐπειτα προσθέσατε οἰνόπνευμα κατὰ  
σταγόνας μέχρι ὅτου παύσῃ ὁ βρασμός.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΥΠΟΙΣ, ΧΡΥΣΟΛΟΥΡΗ & ΔΑΜΑΝΑΚΗ